

z roku 1848, bolo s jednej strany povinnosťou zemepána poskytovať poddaným drevačku a pastvu, s druhej strany však bol zemepán oprávnený dať poddaným dedičskou (perennálnou) smluvou isté lesy a pasienky do výlučného požívania a o takom urbárnom spoločnom lese a pasienku ustanovuje § 3 resp. §§ 38 a 42 zák. čl. LIII/1871, že stávajú sa vlastníctvom býv. urbárikov;

ďalej ustanovil zák. čl. VI/1836, že okrem požívania pozemku patrí k úžitkom poddaných pasenie na zemepanských pozemkoch a tiež právo pastvy v zemepanských lesoch a §§ 3 a 4 tohoto zákona nariadily, aby titulom týchto požívacích práv poddaných — pozdejších býv. urbárikov — bol zo zemepanského vlastníctva segregovaný urbárny spoločný les a pasienok, a podľa § 45 zák. čl. LIII/1871 mali urbárne sudy previesť túto segregáciu z úradnej povinnosti.

Z týchto zákonných ustanovení plynie, že žalujúce obecstvo býv. urbárikov — oprávnenie ktorého na urbárny spoločný les a pasienok príslušný urbárny súd v urbárnom pokonaní, ním schválenom, už právoplatne zistil — nemôže zostať bez urbárneho spoločného lesa a pasienku; preto tiež je prvou skutkovou otázkou, či žalujúce urbárske spoločstvo má, nehľadiac k žalobným nemovitostiam, iné nemovitosti ako urbárny spoločný les a pasienok.

Ďalej keď žalovaná politická obec tvrdí, že žalobné nemovitosti dostaly sa právnymi úkonmi, obsaženými v listinách L. a M., do vlastníctva nie žalujúcich býv. urbárikov, ale jej, treba skúmať: 1.) či a jaký právny úkon obsažený je v listinách L. a M. a v či prospech a 2.) či za vtedajšieho právneho stavu bola žalovaná politická obec oprávnená nabývať vlastníctva nemovitostí a jaký bol právny základ, právny titul tvrdeného nadobudnutia vlastníctva.

K tomu konci treba je skutkového stavu o tom: či žalovaná politická obec mala výsady oprávňujúce ju nadobudnúť menovité vlastníctvo, a z toho sa skladalo okrem zemepanstva a poddaných jej obyvateľstvo podľa počtu a zamestnania.

Po tejto stránke poučenie môžu podať tak urbárske spisy, ako k nim zpravidla pripojené urbária a iné súpisy z doby Marie Terézie, zvlášte však staré pozemkové katastry a iné pomôcky, vykazujúce stav pred urbárnym usporiadaním.

Rv III 664/25 z 16. I. 1926.

Dr. Nussbaum:

Rozhodnutia Najv. súdu R. Č. S. vo veciach trestných.

Jazdný lístok štátnych dráh je verejnou listinou.

Š. E. bol žalovaný štátnym zastupiteľstvom v B. pre zločin padelania verejnej listiny podľa §§ 391 a 392 Trz., ktorý tak spáchal, že padelal týždňový jazdný lístok štátnych dráh, opravňujúci k jazde medzi stanicami S. a B. a sice tým spôsobom, že jeho datum 13/II, zmenil na 18/III., a že to učinil tým úmyslom, aby sebe opatril bezprávný ošoh. Sedria v B. uznala ho za tento čin vinným prečinom padelania súkromej listiny dľa § 402 Trz. s tým odôvodnením, že jazdný lístok štátnych dráh nemôže byť považovaný za verejnú listinu.

Súdna tabula rozsudok čo do viny aj kvalifikácie potvrdila.

Zisťuje, že obžalovaný Š. E. sám porušil pravý jazdný lístok štátnej dráhy spôsobom hore uvedeným a uznáva, že v smysle § 5. zák. čl. XL/1914. treba považovať štátne dráhy za podnik verejný, požívajúci

zvýšenej ochrany trestného práva. Jazdné lístky ale kvalifikuje len za kvitancie, alebo stvrdenky na zaplatenie jazdného, a tvrdí, že jazdenka sa týka len súkromoprávnych pomerov medzi dráhou a cestujúcimi, a je preto len súkromou listinou.

Najvyšší súd však zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu vyhovel, rozsudky súdov nižších z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 bod 1. b) Trp. čo do kvalifikácie, v dôsledku toho aj čo do trestu zrušil, obžalovaného uznal vinným zločinom padelania verejnej listiny dľa §§ 391 a 392 Trz. a trest znova vymeral

z dôvodov:

Právne stanovisko súdnej tabule je mýlné.

Nemá rázu súkromnej listiny jazdenka, jakonáhle ide o takú železničnú líniu, ktorú provodzuje štát. Staničné úrady majú organizáciu štátnych úradov, lebo sú spravované dopravnými úradmi, ktoré sú podriadené riaditeľstvám štátnych dráh, a tieto zase čs. ministerstvu železníc. Úradníci a sriadenci štátnych dráh sú orgánmi vrchnosti. Podľa toho je treba považovať tiež jazdné lístky od takýchto úradníkov, alebo orgánov príslušných dopravných úradov vydané, za listiny, ktoré vydaly verejné úrady v predpísanej forme, čo je práve podstatou verejných listín. Na rozsahu listiny nemôže záležať. Aj podľa § 315. uhorského občianskeho súdneho poriadku je považovať takéto listiny za verejné, ktoré vystaví vrchnosť v svojom obore pôsobnosti v ustálenej forme, a nečiní sa rozdiel medzi kvitanciami a stvrdenkami, ani inými listinami verejných úradov.

Je tedy čin obžalovaného zločinom padelania verejnej listiny dľa §§ 391 a 392 Trz., následkom čoho súdna tabuľa sa mylila, keď v čine obžalovaného nevidela pojmové znaky tohoto zločinu, ale len prečinu padelania súkromej listiny.

Zm III. 299/24 z 6. XII. 1924.

Ad § 94 Tr. z.

Započítanie stráženia mladistvého podľa § 21. zák. čl. VII/1913 do trestu je neprípustné.

Zm III 604/24 z 27./9. 1924.

Započítanie vyšetrovacej väzby do trestu je prípustné aj pri treste doživotnej káznice pre prípad podmieneného prepustenia z trestu.

Zm III 213/24 zo 17./5. 1924.

Bol-li obvinený podľa § 161 tr. p. na sľub z vyšetrovacej väzby prepustený a sľub nedodržel, zavínil ďalšiu väzbu a nemôže táto byť podľa § 94 tr. z. do trestu započítaná.

Zm III 587/25 zo 7./7. 1925.

Vyšetrovaciu väzbu, ktorú páchatel útekom zavínil, nelzá do trestu započítať.

Kr II 863/21.

Nezavinenou je väzba, kým páchatel mimo to, že spáchal trestný čin, nič nepodniknul, čo ospravedlňovalo uvalenie väzby.

Zm II 25/24 z 1./7. 1924.

Do trestu, stanoveného milosťou na mieste trestu smrti, nelzá započítať väzbu vyšetrovaciu.

Zm II 181/24.

Pri treste káznice alebo žalára má byť vyšetrovacia väzba započítaná do trestu dobou primerane kratšou.

Zm III 187/24 z 8./4. 1924.

Pri odsúdení k trestu smrti nemá započítanie vytrpenej väzby miesto.

Zm III 461/24 z 18./7. 1924.

ad § 95 tr. z.

Účastnila-li sa obžalovaná shluknutia podľa § 4. odst. 1. zák. čl. XL/1914. a pri tom verejnej stráži aj nadávala, je táto činnosť, zakladajúca ináč skutkovú podstatu prečinu urážky na cti konzumovaná prvým trestným činom.

Zm III 118/24 z 30./6. 1925.

Keď starosta vydal tretej osobe staré dobytčie pasy, aby tento ich zfalšoval a potom ich ďalej použil, dopustil sa zločinu podľa § 69. bod 2. a § 391. tr. z. Konkurujúci prečin dľa § 471. tr. z. je absorbovaný hore zmieneným zločinom.

Zm III 1189/24 z 29./1. 1925.

Poškodili-li dvaja väzňovia pri spoločnom pokuse o útek náčinie a múr, nemá miesto konkurencia prečinu podľa §§ 418, 421 tr. z. so zločinom podľa § 447 tr. z.

Zm III 833/24 z 21./10. 1924.

Stal-li sa inkriminovaný prejav, jako jedon celok je skutková podstata prepustku podľa § 41. tr. z. o prestupkoch už obsažená v skutkovej podstate prečinu podľa § 14. č. 2. zákona na ochranu republiky.

Zm III 32/25 z 26./2. 1925.

Tá vyhrážka obžalovanej, že poškodenú, poverčivú osobu, zapísať dá do kontraktu čerta a bude sa po bruchu šmikať, keď jej nedá peniaze, zakladá skutkovú podstatu vydieračstva podľa § 350. tr. z. a podvodu dľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z.

Zm III 236/25 z 4./4. 1925.

Skutková podstata prečinu podľa § 14. bod 3. zákona na ochranu republiky je vyčerpaná prečinom podľa § 14. bod 2. tohože zákona.

Zm III 680/24 z 9./10. 1924.

Je-li obsahom toho istého výroku daná skutková podstata prečinu podľa § 18. č. 2 a zároveň prestupku dľa § 18. č. 1. zákona na ochranu republiky, je skutková podstata tohoto prestupku konzumovaná prečinom drien zmieneným.

Zm III 818/25.

Dr. Bařinka:

Výročná zpráva

Právnickej Jednoty na Slovensku v Bratislave k IV. riadnej valnej hromade konanej dňa 21. februára 1926.

Právnická Jednota rozhodla sa uzavreť svoje správne obdobie pre rok 1925 súčasne s uzáverkou VIII. ročníka Právneho Obzoru a s bežným kaledárnym rokom, aby tak bol zistený prehľad o jej hospodárskom rozvoji, pohybe a obrate v jednoročnom bilančnom období. Každý vedecký spolok je nútený utvoriť si hospodárske podmienky svojho trvania hlavne svojou spolkovou činnosťou a pomocou tejto sa prebijať hospodárskou vývojovou krízou, tradicionelnou všetkým kultúrnym spolkom. Tejto počiatkovej hospodárskej etapy nebola ušetrená ani Právnická Jednota, avšak jej terajší jednoročný bilančný obraz a pohyb opraviňuje členov už k určitému vnútornému uspokojeniu, že Právnická Jednota tieto vývojové počiatky šťastlivo už prekonáva, a to zásluhou sústredenej pracovnej energie tých členov, ktorí na jej rozkvet mali a majú dosiaľ trvalý a nepomíja-